

INFORMÁTOR

ZBORU VIERA

April 2008

... tak ja posielam vás.

(Evanjelium svätého Jána 20:19-21)

Večer po veľkonočnej nedeli. Učeníci Pána Ježiša spolu rozprávajú o zmätku, ktorý posledný týždeň v ich živote urobil. Po triumfálnom vjazde do Jeruzalema, kedy už videli pre seba a pre Pána Ježiša postavené tróny, vážne konflikty medzi ich Majstrom a židovskými autoritami vrcholiace zajatím v Getsemane, ich útek zo strachu pred utrpením a smrťou, a nakoniec umučenie a smrť ich Pána. Dnes však ženy hovoria niečo o vzkriesení, Peter s Jánom o prázdnom hrobe a oni nevedia, čo to má znamenať. Zmietaní pochybnosťami a nádejami pre istotu v obave z možných dôsledkov majú zamknuté dvere. Nevedíme sa im, však? Kto z nás by sa nechcel obrátiť pred možnou bolesťou, zraneniami, utrpením a smrťou?

Zrazu sa medzi nimi zjaví žiariaca, majestátna postava. Zastrášení učeníci ku zľaknutiu viac nepotrebujú. **"Pokoj vám"** takto znejú slová neznámeho a im sa zrazu rozodnieva. Veď je to On, ich Majster a Pán! Ukazuje im svoje prebodnuté ruky a aj svoj bok. On jednoznačne prešiel zraneniami, ktorých sa oni tak veľmi boja. Bola mu zasadená rana do boku, ktorá mala preveriť, či je mŕtvy a ak nie, tak ho doraziť. A predsa je živý a konajúci! Ich srdcom prešli vlny radosti. Pán žije, naozaj žije!

Pán Ježiš opakuje: "Pokoj vám" a pridáva " **ako** mňa poslal Otec, **tak i ja** posielam vás". Čo to znamená? Ako ich chce poslať Pán Ježiš do sveta? Ako Otec poslal jeho. Ale akým spôsobom poslal Otec Syna? Keď ho vidí Ján Krstiteľ, volá: "Ajl'ha, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!" **Prečo bol Syn poslaný ako Baránok? Pretože baránok je ideálne zviera na obetovanie.** Prečo nebol poslaný ako napríklad lev? Lev je pravým opakom baránka. Je ťažko zraniteľný, je vynikajúco vystrojený pre obranu i útok a obyčajne je veľmi hlučný, ako pri utrpení, tak aj pri smrti. Baránok je zviera, ktoré je **lahko zraniteľné, bezbranné a ticho trpiace a zomierajúce.** Pán Ježiš je lev z Júdy, lebo bol Boh a ako Boh je nezraniteľný, všemocný a schopný obrovského hluku. Ale On sa stal baránkom, prišiel na túto zem a tak sa vzdal možnosti byť ďaleko nad ranami ľudí, mal obrovskú moc, ale vzdal sa jej, vzdal sa schopnosti brániť sa, vzdal sa cesty slovného odporu a kriku voči svojim vrahom a bez slov námietok šiel súdením, mučením a smrťou. A teraz **takto** posielal učenikov. "Chod'te mojou cestou!"

"Pane, ale však to je cesta utrpenia a smrti a ja Pane, nechcem trpieť, nechcem zomierať! Pane, bojím sa ísť tou istou cestou, akú si absolvoval Ty!"

"Moje milované dieťa. Rozumiem ti, že sa najviac bojíš straty svojej existencie, svojej smrti. Jeden z dôvodov, pre ktorý ti ukazujem svoje prebodnuté dlane a bok je, že ti chcem dať pokoj pre túto cestu utrpenia a zdanlivej smrti. Skutočnou pravdou je, že smrť nemôže zvíťaziť nad tým, kto svoj život pre mňa stráca. Naopak, ak si budeš chcieť uchovať svoj život a chrániť sa aj pred zraneniami za zavretými dverami svojho srdca stratíš ho."

Brat a sestra, koľkokrát si už pri svojich pokusoch slúžiť Božej rodine, ale aj svetu okolo seba bol zranený? Koľkokrát si sa už investoval do vzťahu, otvoril svoje srdce pre niekoho, slúžil niekomu, kto

(pokračovanie na druhej strane)

SEXUS

NA FEROVKU
SPECIAL GUESTS
TOMAS BIGNARD

DATUM | 30. apríla - 4. mája 2008
MIESTO | Chvojníca na Záhorí
CENA | 850,- Sk
DŮVOD | Ľudia, téma, príroda, zábava...

REGISTRÁCIA
katraba.jan@gmail.com
alebo 0902 287 337
do 23. marca 2008

Termíny na Apríl 2008

6.4.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 M. Hlubocká, M. Kevický
13.4.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 Z. Baláz, T. Kriška
20.4.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 M. Kevický, B. Letko
27.4.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 P. Kremský, Ad de Bruin
4.5.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 M. Kevický, P. Pivka

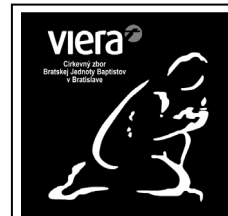
Služba kazateľov mimo zboru:

<i>Michal:</i>	19. apríl	Hlohovec Worshipfestival
<i>Tomáš:</i>	27. apríl	BJB Banská Štiavnica
<i>Pali:</i>	6. apríl	BJB Miloslavov
	13. apríl	BJB Palisády

Informátor Apríl 2008, vydáva: **BJB 3 Viera** (viera@baptist.sk), 02 / 555 68 370, nepredajné, pre vnútornú potrebu zboru BJB 3 Viera. Č. účtu: 017 189 2437/0900
Adobe Acrobat PDF verzia i na internete: <http://www.bjbviera.com/informator/>

Májové číslo vyjde v nedeľu 4.5.2008. Uzávierka 1.5.2008.

Redakcia: Michal Kevický (michalkevicky@horiaciker.sk)
Braňo Bognár (braniob@gmail.com)

VERŠ NA ROK 2008 pre Cirkevný zbor Viera

Keď sa všetko takto rozplynie, akí musíte byť v svätom obcovaní a zbožnosti vy, ktorí túžobne očakávate príchod Božieho dňa, keď sa nebesá rozplynú v ohni a živly roztopia v požiari?!
2PT 3, 11-12

(pokračovanie z prvej strany)

Ľa nakoniec podrazil? Ako si reagoval? Nepovedal si si po mnohých sklamaníach, zraneniach: "Bojím sa, musím sa chrániť, musím sa uzamknúť!" Už sa nikomu nezdôverím, už nebudem slúžiť, už sa nebudem zaujímať o druhých! Možno už tušíš ako ja, že toto nerieši situáciu, lebo uzamknúť sa pred zraneniami do bezpečia povrchných vzťahov značí v skutočnosti zostať úplne sám. A to je ten najmizernejší život, aký si vieme predstaviť.

Dnes za zamknutými dverami tvojho o môjho srdca stojí Pán. On hovorí: "Upokoj sa! Pozri sa na moje prebodnuté ruky, prebitý bok a prestaň sa báť! Otvor svoje dvere a vykroč ku ľuďom, ktorí ťa zranili, môžu zraníť a zrania. Slúž im ako ja, aj keď možno tvojou odmenou z ich strany bude len plúvanie, bičovanie, urážky a kríž. Toto je jediná cesta plného života pre večnosť! Tak ako semienko, ktoré odmietne byť pochované v pôde, nakoniec stratí svoj život, práve tak to padajúce do pôdy, strácajúce svoj život ho nakoniec predivne nachádza. "Posielam vás **ako** ovce medzi vlkov! Ale nebojte sa, môžete mať môj **pokoj**."

Tomáš Kriška

Jazero odpočinku

Bola som veľmi unavená. Mnohé boje a zápasy a tlaky, v ktorých som len len že nestratila nádej, že Boh je so mnou, ma tlačili k zemi. Zúfala som si viac, ako mi bolo milé. Pán ma v tomto stave našiel a zobral vo vičení na jedno krásne miesto. Viedol ma k jazere, ktoré napájala rieka. Môžete si predstaviť jazero, do ktorého vteká spenená rieka, alebo padá vysoký vodopád, ako to vidieť v romantických filmoch. Nič takého to nebolo. Ale len preto, že najkrajšie jazera na zemi sú len jeho slabučkým obrazom. Voda do neho stekala kaskádovitým vodopádom. Nebol vysoký a majestátny, ale pohľad naň vo mne vzbudzoval pocit, že je plný života. Ako vtekala do jazera, upokojovala sa a v malých vlnkách špliechala o breh zarastený jemnou tmavozelenou trávou. Jej sytá farba tiež upokojovala. Stála som tam bosá a vnímala jej hlbokú mäkkosť. Pišem hlbokú mäkkosť, pretože taká bola. Tá tráva nebola vysoká, ale napriek tomu som necítila tvrdosť zeme pod ňou. Bola tak hustá a mäkká, že chodiť po nej bolo neporovnateľné s akýmkoľvek hustým trávnikom, na akom ste mohli na zemi stáť. Bola som oblečená v bielom rúchu obmytom v krvi Baránkovej. Ježiš stál pri mne.

„Toto je jazero odpočinku,“ povedal, „vteká do neho Rieka života a ďalej zase vyteká. Je to jedno z jej ramien. Toto miesto je pre tých, ktorí sú unavení, zaťaženi problémami, unaháňaní a túžia po pokoji. Na zemi ten pokoj nenájdu, hoci ho tak veľmi hľadajú. Nájdu ho len tu. Ja som ten pokoj.“

Ako to hovoril, videla som veľa ľudí, ako stoja na brehu jazera. Niekoľkí sa kúpali a plávali v ňom. Čudovala som sa, prečo tí ostatní tiež nevojdú a neokúpu sa.

„Ak mi niekto vyčíta, že som nezabránil vzniku problémov, s ktorými zápasí, ak mi niekto dáva za vinu, že ich neriešim, ak si niekto zúfa namiesto toho, aby sa pokoril a dovolil Mi postaviť sa proti tlaku, v ktorom stojí, nemôže do jazera vojsť. Vojde len ten, kto sa zastaví a poprosí o môj pokoj. Ten, ktorý mi dovolí, aby som zobral jeho bremeno a niesol ho. Ten, ktorý príde ku Mne, aby si odpočinul. Zomieral som aj za váš pokoj (Iz 53,5).“

Zahanbila som sa. Oveľa častejšie ako som Mu dovolila priniesť mi Jeho pokoj a dôveru nebeskému Ockovi, že má všetko v rukách, som sa našla v zúfalstve a dúfani, že sa tlaky, v ktorých sa nachádzam, konečne skončia. Namiesto pokorného prijatia Jeho výchovy, namiesto uchopenia štítu viery, ktorým by som uhasila ohnivé šípy letiace do môjho srdca, som bola smutná a niekedy sa dokonca hnevala na Boha, že odo mňa všetky tie tlaky neprvezme. Ale svojím správaním som Mu to vlastne ani nedovolila. Tak veľmi túžil po tom, aby som aj v tých najťažších chvíľach mohla prežívať Jeho pokoj!!! Boh nám nemôže dať to, čo Mu nedovolíme, aby nám dal. On nebude automaticky riešiť všetky naše problémy. Nemôže. Ak Mu zatvárame dvere, len seba pripravujeme o odpočinok v ňom.

Keď som to pochopila, mohla som vojsť do jazera. Ponorila som sa a nechala sa unášať pokojom, ktorý v ňom bol. Problémy, ktoré ma tlačili tu ešte stále boli, ale ja som už nimi nebola zavalená. On ich niesol a mal pre mňa východisko. A nie len to, mal pre mňa odpočinok v Jeho Svätom Duchu.

Potom ma Ježiš zaviedol k stromu života. Bol plný ovocia, ktoré ma lákalo si z neho vziať. Dovolil mi to. Vlastne len na to čakal, aby som si vzala. Boh vám neukáže nič preto, aby ste sa len pozerali, ale aby ste si pýtali a brali. Odrhla som si. Vyzeralo ako zelené jablko a aj som ho začala jesť ako jablko, ale potom som zistila, že vlastne nemá ohryzok, ktorý by som zahodila, pretože aj to, čo podľa mňa bolo ohryzkom, bolo jemné a mäkké a mohla som to zjesť. Vlastne vôbec nevyzeralo ako jablko. Videla som ho tak len preto, že som si to tak vždy predstavovala. Vždy som si myslela, že ovocie stromu života vyzerá ako jablko. Ako som ho jedla, videla som, že vyzerá skôr ako červené jablko alebo skôr ako mákučká broskyňa, ktorá má namiesto kôstky maličkú mäkkú guľôčku. Ale nie taká bledá červená broskyňa. Bola tak sytá červená, až naberala nádych

Teen Challenge Slovakia n. o.

Na poslednom zhromaždení 30.3. Ľudia z Teen Challenge v Seredi prezentovali svoju prácu. Na staršovstve sme sa rozhodli podporiť túto organizáciu zo zborového rozpočtu sumou 5000,- Sk. Zároveň aj vám chceme dať možnosť podporiť túto prácu so závislými ľuďmi, pokiaľ vás k tomu bude Pán viesť:

číslo účtu: 020 248 1770/0900

www.teenchallenge.sk

KOMISIA PRE ZBOROVÉ PRIESTORY:

9. marca sa uskutočnila Výročná zborová hodina, na ktorej bola vytvorená KOMISIA PRE ZBOROVÉ PRIESTORY, ktorej úlohou je zbierať podnety pre vytvorenie návrhu našich zborových priestorov. Pre pôsobenie v tejto komisii zatiaľ vyjadrili súhlas: M.Paško, V.Stupka a M.Horňák.

Ak by ste chceli tiež byť v tejto komisii, alebo by ste mali nejaké podnety ohľadom zborových priestorov, kontaktujte Tomáša Krišku:

tomaskriska@zoznam.sk

0903205851; 0915894643

SENIOR KLUB

26. apríla 2008 plánujeme uskutočniť jednodňový výlet a navštíviť Zariadenie sociálnej starostlivosti - Samaritán v Tekovských Lužanoch – akcia „Seniori seniorom“.

Program výletu:

- stretnutie ráno o 7:00hod pred Istropolis (Barnybus - 45miest)
- predpokladaný príchod do Tek.Lužian - 10:00hod
- program (10:00 – 11:30hod) v spoloč.miestnosti (krátke svedectvá o radosti, máme pripravený spevník piesní o radosti, básne)
- spoločný obed so seniori ZSS (11:45- 12:45)
- pokračovanie programu (spoločné rozhovory a modlitby v jednotlivých izbách s pacientmi, ktorí sú imobilní) (13:00- 15:00)

- odchod domov cca 15:30hod. znova Istropolis

Predpokladaná cena zájazdu 250,- Sk/osobu (cesta+obed).

Prosím, keby ste mi do 7.apríla 2008 nahlásili počet záujemcov. Môžu sa prihlásiť aj ti, ktorí nenavštevujú klub seniorov.

Jana Makovíni, Rada BJB v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava

tel./fax: 02/43421145, e-mail: janamako@baptist.sk, baptist@baptist.sk

SEMINÁR VNÚTORNÉHO UZDRAVENIA

Kedy: 26.4.-27.4.2008

Čas: 10:00 – 17:00 hod.

Kde: Súľovská 2, Bratislava

Poplatok: 250,- Sk

Témy:

- Chápanie seba a iných v zmysle telo, duša a duch
- Naše emócie – zranenia a uzdravenie
- Mysel – spôsoby ako pracuje, spôsoby ako môže byť obnovená
- Uzdravenie životných zranení, kroky k odpusteniu
- Ako si udržať získané uzdravenie a slobodu
- Generačný hriech – uvoľnenie od jeho následkov
- Duševné väzby – ich zlomenie
- Korene horkosti

Organizuje: KC Prielom a zbor Viera

Viac informácií a registrácia: Sabina Bocková, sbockova@gmail.com, 0903-587828

Prihlásiť sa môžete do 15.4.2008.

Prorocké slovo pre zbor Viera (vyslovene Štefanom Driessom 16.3. večer):

Ja vidím tento zbor. Ja vidím ako múry Jeruzalema sú preborené, múry ochrany, ochrana jednoty a je tu diera vo vašom múre jednoty. A Otec hovorí: „Postavte sa ruka v ruke buďte týmto živým kameňom v tejto stene. A urobte to pre Otca a pre kráľovstvo.“ Príliš dlho sa dívate čo sa deje s vami. Pamätajte že je to o ľuďoch ktorí ho nepoznajú. Jediné čo potrebujete urobiť je stáť v Jeho láske a potom On zbuduje svoju Cirkev. On zasľúbil že On ju zbuduje. A tak, prosím, dajte preč tie zábrany zo svojich srdca a tie blokády. Zaviazte sa na mieste kam vás Boh postavil. Pretože nie je tu veľa záväzkov.

A teraz toto hovorím z Ducha a nikto mi to nepovedal. Ste zaviazaní mnohým iným veciam. Ak veríte tomu, že Boh buduje tu svoje kráľovstvo, tak potom sa voči tomu zaviazte. Povedzte: „Otče, ja budem stáť na svojom mieste a budem ti dôverovať, že ty to urobíš“. Cirkev vy potrebujete vyrásť.

Keď som bol dieťaťom správal som sa ako dieťa. Toto je moje a toto je tvoje. A ja chcem toto a ty si mi to zobral. Ale keď som sa stal mužom začal som rozumieť, že je to o láske. Tá najväčšia zo všetkého je láska. To je to čo hovorí Pavol. Boh chce, aby ste dospeli, pretože už by ste mali byť pripravení pre pevnú stravu a dobrú stravu. Avšak stále potrebujete iba mlieko. Ale Otec hovorí „mali by ste byť zdravé a silné jedlo“ A dôvod je, pretože nerozumiete, že On hovorí: „On pripravil stôl“. Vy neprichádzate k Jeho stolu. Prichádzate k ľudskému stolu. A chcete byť zo stola, ktorý pripravili ľudia. Ale Otec hovorí: to je môj stôl ktorý prekypuje. Je to môj pohár ktorý prekypuje. Nedostanete od ľudí to čo vám môžem dať iba ja. A tak odpustite si navzájom.

A Otec hovorí: skôr ako mi prinesiete obeť, odpustite svojmu bratovi. Poproste o odpustenie, pretože ako môžete povedať, že milujete Boha, ktorého nevidíte, ak nemilujete svojho brata, ktorého vidíte. A tak pamätajte na slovo. A pamätajte, že ten ktorý zomrie sám sebe získa život. Nový život, život Ježiša. A tak v tomto čase a v tejto hodine hovorí Pán: Nevystierajte svoj prst a neukazujte na svojho suseda a nehovorte áno Pane ja viem že myslíš na neho, pretože Otec hovorí nie, ja hovorím k tebe. Dovoľte mi prísť. A dovoľte mi urobiť poriadok.

Ja neprichádzam ako niekto kto vás chce trestať. Ja prichádzam aby som vás uzdravil a obnovil. Mám dobré plány pre vás, mám veľmi dobré plány pre vás. A chcem aby ste v nich kráčali, aby ste ich zažili, aby ste ich videli, aby vo vás mohla byť plnosť radosti. Aby svet videl, že toto sú Jeho praví učeníci. Toto sú Jeho praví učeníci. A Pán hovorí: Znova a znova som k vám hovoril, ale boli ste tak zameraní na všetky možné iné veci. Tak zaneprázdnení. A nepamätali ste si tie zázraky ktoré Boh urobil. Pamätajte na Jeho dobrotu. Pamätajte na všetko dobré čo pre vás urobil. A všetky tie dobre veci, ktoré ešte len urobí, pretože On neklame. On neklame.

Poznámky k tomuto prorockému slovu zo zdieľania o ňom na stretnutí staršovstva 19.3.

- 1) **Vnímame toto slovo (o diere v múre jednoty) ako slovo o poslaní nášho zboru byť mostom jednoty v cirkvi v Bratislave. Je to pre nás pripomenutím časti posolania nášho zboru.**
- 2) **Je to upozornenie aj na naše vzťahy (postoje) ku iným zborom, aby sme odpustili a odstránili zábrany, ktoré si uchováваме v našich srdciach.**
- 3) **Tvrdom pokrm znamená činenie Božej vôle a nie len našej. Chápeme to ako výzvu k aktivite každého jedného z nás. Je to výzva k aktívnemu duchovnému životu. Je to výzva aj k aktivite nášho zboru vo vytváraní jednoty a spolupráce cirkvi v Bratislave.**
- 4) **Zrejme, aj keď sa ako niektorí jednotlivci angažujeme vo veci jednoty a spolupráce cirkvi v meste, predsa asi nie sú do toho zapojení ľudia a celý zbor...**

fialovej. Ale fialová to nebola. Prepáčte mi tento chaoticky opis. Bolo to akoby sa mi každým sústom otvárali oči a ja som videla jasnejšie. Postupne som nevidela to, čo som si myslela, že budem vidieť, ale moje predstavy nahradila realita. Ako som ho jedla, videla som pravdu. Vlastne ani nie je dôležité, ako vyzerá, ale že je to ovocie zo stromu života. Dáva silu a život tam, kde sila a život nie sú. Nahrádza naše predstavy Božou pravdou, prináša Jeho slovo a Jeho život. Potom mi Ježiš povedal:

„Odrhni si list.“

Odrhla som si. Bol tmavozelený a jeho okraje boli o niečo bledšie. Bol tenký a hlboký zároveň nemôžem napísať hrubý, pretože nebol hrubý, bol tenký, ale bol hlboký. Videla som do jeho hĺbky.

„Zjedz ho,“ povedal mi.

Dala som ho do úst. Na prvý pocit to bol list, na druhý pocit, niečo veľmi lahodné a sladké. Ale nie sladké ako cukrík, ale inak sladké. Aj ten, kto nemá rád sladké by iste povedal, že to bolo dobré, pretože tá sladkosť bola iná ako sladkosť sladkostí. Požula som ho a prehltla.

„Bude ťa páliť,“ povedal mi.

Myslel pálenie na miestach, ktoré potrebovali život, ktoré boli v mojom tele aj duši choré. Niesol život do môjho ducha, život od Boha, ktorý ma stvoril. Čakala som, že to pálenie hneď ucítim, ale necítila som. Vedela som, že ho ucítim, keď sa šťava z listu dotkne niektorých miest môjho života.

„Chod' a prines uzdravenie svojmu národu,“ povedal potom.

Vzala som si ďalší list a odišla dverami, ktoré mi ukázal.

Vyšla som von. Keď som bola tam vnútri, v nebi, v Jeho prítomnosti, bola som silná. Bolo mi krásne príjemne s Ním a nemala som nedostatku v ničom. Nechýbala mi sila ani radosť, pokoj ani múdrosť.

Ako som vyšla von, niečo ma tlačilo k zemi. Doslova ma to dlávil. Obzerala som sa, kto mi podráža nohy, ale nikoho som nevidela. Kráčala som akýmsi tunelom. Pozrela som sa do svojej ruky - list zo stromu života tam ešte stále bol. Čudovala som sa ale, kde mám svoju výzbroj. Bola som oblečená v bielom rúchu, každý na nebi i na zemi pri pohľade na mňa jasne vedel, že patrí celá Bohu. Zažila som niečo hlboké a veľké s Ním, ale ako som teraz kráčala, vlastne snažila som sa bežať, aby som čo najskôr bola z toho dláviaceho pocitu preč, všetka moja sila zmizla.

Začala ma naplňať panika: „Ja predsa potrebujem svoju výzbroj!“ Vtom som ju uvidela na konci toho tunela, ktorým som kráčala. Nechápala som to. Pýtala som sa Boha, prečo je to tak, prečo musím ísť bez nej, veď ju potrebujem, aby som mohla prežiť v boji, v ktorom stojíme. Bolo mi to čudné. Neodpovedal na moju otázku, len mi dal vidieť, že to, čím kráčam nie je tunel, ale cesta lemovaná dvoma radmi vojakov. Boli vysokí a veľmi, veľmi mocní. Boli to anjeli strážiaci moju cestu. Boh ich tam postavil, aby ma chránili pred útokom nepriateľa, ktorý mi chcel vziať to, čo mi Boh dal.

Ako som išla touto cestou, bojovala som sama so sebou. Nemusela som bojovať s nepriateľom, Boh mi dal bezpečnú cestu, ktorou som mohla ísť. Ale musela som vyhrať boj sama so sebou. Prinútiť sa zahodiť svoje pocity neohodnosti, moje pocity, že sa na to, do čoho ma Boh povolal vôbec nehodím a začať sa na Božie dielo vo mne pozeráť Jeho očami. On ma povolal, On ma formuje a On vie, do čoho ma povolal. Zvolil to správne. Nie je mojou vecou Mu do toho hovoriť. Mojou vecou je poslúchnuť a ísť. Nemusím sa báť, pretože On ide predo mnou a On uzatvára môj voj. (Iz 52,12b)

Ako som išla tou cestou, prežívala som pocit hlbokkej samoty. Tento pocit ma sprevádzal mojim životom odkedy si pamätám. Keď som ešte nepoznala Boha, plakávala som potajomky po večeroch, pretože som sa cítila tak veľmi sama, nikým nemilovaná a opustená. Mój úsmev a moja radosť, ktoré poznali moji rodičia a kamaráti boli len na povrchu: pod tým nánosom sa skrývalo osamotené a opustené dievča. Potom, ako som prijala Ježiša ako svojho Spasiteľa a Pána, sa tento pocit akoby vytratil, ale vždy len dovedy, kým sa nestalo niečo, čo mi vzalo radosť z toho, že ma Boh miluje. Po čase som zistila, že ja vlastne Bohu verím, že ma miluje len ak je všetko v poriadku. Akonáhle sa niečo dialo, bola som chorá, nedarilo sa mi, niekto mi vynadal, nepochopil ma... čokoľvek, čo malo silu spochybniť moju vieru v Jeho lásku, hneď som bola zase naspäť v mojich pocitoch, že ma nikto nemá rád. Nebolo to ako pred tým, keď som Ho nepoznala. Vedela som myslieť, že Jeho slovo hovorí, že ma miluje, ale neverila som tomu svojím srdcom. Na tejto ceste som preto bojovala sama so sebou. Musela som sa rozhodnúť tento stav zmeniť. Len rozhodnúť, všetko ostatné vo mne vykonal On. Aby ma mohol môj Boh použiť, musela som Mu konečne uveriť, že ma miluje a prijíma takú, aká som. Nebolo to vôbec ľahké. Ale On mi dal silu. Musela som prijať Jeho slovo ako najväčšiu autoritu aj v tejto oblasti. Ak On hovorí, že ma miluje, budem Mu to veriť, bez ohľadu na okolnosti a na to, ako sa práve cítim.

Verím, že aj vám pomôže, aby ste mohli prijať Jeho lásku takú, aká je. Uvedomujem si, ako málo Ho ešte poznáme. Ale On sa nám rád dáva poznať viac. Vo všetkom, nie len v Jeho láske, ako som to potrebovala ja. V Jeho sile, nežnosti, добрote, svätosti, moci, spravodlivosti... vo všetkom.

Prešla som tou cestou s listom z Jeho stromu ukrytým v mojej ruke. Je to len jeden z mnohých, ktoré nášmu národu dáva. On hľadá tých, ktorým bude môcť zveriť takéto listy. Povedz len: „Tu som, pošli mňa.“

Eva Kevická